

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2021 m. spalio 20 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Antano Simišio (kolegijos pirmininkas), Algirdo Taminsko ir Dalios Vasarienės, susipažinusi su 2021 m. spalio 13 d. paduotu **suiinteresuoto asmens A. S.** kasaciniu skundu dėl Kauno apygardos teismo 2021 m. liepos 13 d. nutarties peržiūrėjimo,

n u s t a t ė :

Suiinteresuotas asmuo A. S. padavė kasacinį skundą dėl Kauno apygardos teismo 2021 m. liepos 13 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal pareiškėjos A. A. prašymą išduoti vykdomąjį raštą, suinteresuotas asmuo A. S. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir [CPK](#)) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų ([CPK](#) 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais ([CPK](#) 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliama teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas [CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto](#) pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kuri faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Kasaciniame skunde nurodoma, kad apeliacinės instancijos teismas ignoravo byloje pateiktus įrodymus (nevertinta aplinkybė, jog šalys dėl dukros dantų gydymo ir išlaidų pasidalijimo buvo susitarusios), tai lėmė, kad teismo padarytos išvados prieštarauja faktinėms ginčo aplinkybėms. Skundžiama nutartis nėra pagrįsta nei teisės aktais, nei teisine logika, prieštarauja teisminio proceso ekonomiškumo principui, yra formali ir akivaizdžiai varžanti pirmiausiai nepilnamečių vaikų teises į operatyvų ir visokeriopą jų interesų užtikrinimą. Skundžiama nutartimi, nors ir deklaruojamas tėvų valdžios lygybės principas, yra paneigiama vaikų tėvo teisė betarpiškai dalyvauti priimant esminius sprendimus dėl nepilnamečių vaikų sveikatos ir gerovės. Apeliacinės instancijos teismas nepagrįstai kaip precedentą pritaikė Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartį civilinėje byloje [Nr. 3K-7-231-969/2016](#). Pirmosios instancijos teismas pagrįstai, neišdėdamas už jam suteiktos kompetencijos ribų, sprendė, kad išlaikymas vaikui ir jo suteikimo forma (suteikiant dantų gydymą) tuo metu labiausiai atitiko vaiko interesus. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 3.196 straipsniu teismui numatyta teisė savo iniciatyva priteisti išlaikymą ir kitokiu būdu, nei prašo išieškotojas, jeigu, teismo nuomone, tai geriau atitinka vaiko interesus. Taigi apeliacinės instancijos teismo argumentai, kad teismas, nesant pareiškėjos sutikimo, negalėjo vienašališkai pripažinti nesant išlaikymo įsiskolinimo yra įdingi ir prieštaraujantys teisės aktams bei teismų praktikai. Apeliacinės instancijos teismas neįsigilino į ginčo esmę, konstatavo aplinkybes, priešingas byloje pateiktiems rašytiniams įrodymams, priėmė deklaratyvią, mažai su nagrinėjamo ginčo esme susijusią nutartį. Priimta nutartis prieštarauja teisingumo, protingumo, teisminio proceso ekonomiškumo principams, deklaruojam vaiko teisių prioritetiniam gynimui ir užtikrinimui.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliami tokių teisės klausimų, kurie atitiktų [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, kad teismai pažeidė skunde nurodytas teisės normas, nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos, ir kad šis pažeidimas galėjo turėti įtakos neteisėtiems teismų procesiniams sprendimams priimti.

Atrankos kolegija konstatuoja, kad pateiktas kasacinis skundas neatitinka [CPK 346 straipsnio 347](#) straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakyta priimti ([CPK](#) 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.
Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai   Antanas Simniškis

                 Algirdas Taminskas

                 Dalia Vasarienė